

Ἄλλ' οὐχ ἤττον, ἐπεὶ δὴ τοῦ ἀλλοδαποῦ ἀγνοοῦμεν τὸν ἐν τῇ πατρίδι του βίον καὶ τὴν ἐν γένει πρὸ τῆς ἀφίξεώς του ἐνταῦθα διαγωγὴν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συστήσωσιν εἰς οἶκον—ὡς συνειθίζουν ἐνταῦθα ἀνεξετάστως καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς εἰμεθα οἱ πρωτοεργοὶ ἔνοχοι τῶν τυχόν σκανδάλων—οφείλει ὁ οἰκοδεσπότης νὰ ἦναι πάντοτε, ὥς οὐ λάβη ἀκριβεῖς καὶ σαφεῖς πληροφορίες περὶ τοῦ ξένου, ὅσο ὑποπτος καὶ προσεκτικὸς, μὴ καὶ αἰφνης ὁ συστηθεὶς εἶναι κακὸς, τοσοῦτω καὶ ἀδρόφρων, διότι πιθανὸν ὁ ξένος νὰ ἦναι καθὼς πρέπει καὶ νὰ τιμᾷ μάλιστα ἡ γνωριμία του.

Ἐπειδὴ δὲ συγχρόνως, καθόσον ὁ γάμος εἶναι τῆς τύχης, ἐγένοντο πλείστα ὅσα συνοικέσια μέχρι τευδε μεταξὺ ξένων καὶ Ἑλληνίδων, αἵτινες νῦν τυχούσιν ἐν τούτοις πλησίον των ὡς καὶ αἱ λαβοῦσαι Ἑλληνας—ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν συμπέσει ἐπισκέπτης οἰκογενεῖας ἀλλοδαπὸς νὰ κάμῃ διαβήματα ἐκ συμπαθείας πρὸς ἀδελφὴν, θυγατέρα, ἀνεψιὰν ἢ ἄλλην συγγενῆ—ὁ ἀρχηγὸς τοῦ οἴκου δὲν πρέπει ποτὲ νὰ φανῇ ἀπότομος, καὶ ἄγριος, διότι καταστρέφων οὕτω, ἐκθέτει τὴν συμπαιθουμένην, ἀπ' ἐναντίας πρέπει νὰ δεῖξῃ παντελῆ ἀγνοίαν καὶ ἐὰν μὲν διὰ τὸν ἐπισκέπτην ξένον, ὡς ἐκ τοῦ ἀρεστοῦ τρόπου του, ἀφ' ἧς τὸν ἐγνώρισε καὶ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς του ἐσχημάτισεν ἐκτίμησιν τινα καὶ ἡ συνειδησίς του δὲν ἀποκορροῖ τὴν ἔνωσιν, νὰ δώσῃ ἐντολὴν εἰς ἐμπειπιστευμένους φίλους του, διὰ νὰ μὴ φανῇ ὁ ἱδιος, νὰ ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὸν ξένον, καὶ ἀνκλόγως τῶν πληροφοριῶν κατόπιν ν' ἀποφασίσῃ ἐν ἐναντίᾳ δὲ καθ' ἣν ἀδὲν τοῦ γι ο μ ῖ σ η τ ὁ μ ᾶ τ ι ν νὰ συμβουλευσῇ τὴν οἰκογένειάν του, ὅπως ἐλαττώσῃ ἐπαισθητῶς τὴν περιποίησιν κατὰ τὴν δεξιῶσιν τοῦ ξένου, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ λείψῃ ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ἀδρότης, ὥς οὐ βαρμηδὸν τὸν μακρύνῃ εὐφύμως.

Θ. Γ. Κυλοκοτρώνης.

- Τότε ἐδῶ δὲν μᾶς ἀκούει κανεὶς, λέγε.
- Ἐέρεις τίποτα;
- Ὁχι.
- Μοῦ ἤλθε ἡ ἰδέα νὰ σ' ἀγαπήσω.
- Ἀλήθεια; Καὶ δὲν τὸ κάμεις. Ποιὸς σ' ἐμποδίζει;
- Σὺ!
- Μπᾶ!
- Ναί, μὰ τὸ μ. π. ἀ ποὺ λές. Ἐλένη σ' ἀγαπᾷ.
- Τί ἄσχημα ποὺ τὸ 'λές; Ὡ, ὦ, ἄσχημος ποὺ εἶσαι!..
- Ἐλένη, νὰ, μὰ τὴν ἀνδριὰδ' ἡν θεὸν, θὰ σὲ στρυμώξω καμμιά ὥρα καὶ νὰ μὲ ἀποφεύγῃς.
- Ἐτρελάθης;
- Γιὰ σένα; Μάλιστα.
- Οὐφ ἀηδίας! Μήπως μέθυσε πρῶτ' πρῶτ';
- Εἶμαι, κυρία μου, στὰ σωστά μου.
- Κυρία σου ἀκόμη δὲν ἔγινε.
- Σὲ κάμω ὅτι ὥρα θέλεις...
- Εἶσαι ἄχρετος.
- Ἐγὼ; Χρηστογηθέστατος τούναντιόν. Ἄκουσε, Ἐλένη, μὰ τὸν θεὸ, δὲν σὲ κοροϊδεύω, ἔχεις κάτι μαγουλάκια, ποὺ ἔτσι μοῦρχειται, νὰ σ' ἀρπάξω νὰ στὰ δαγκάσω καὶ νὰ στὰ φάγω. Μάτια μου, Μπάτσ'.
- Φαντασθῆτε τὴν ἀναίδειάν μου, νὰ τὴν ἀρπάξω μέσα στὸν δρόμο καὶ νὰ τὴν φιλήσω, ἀλλὰ δὲν τὴν φίλησα,

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἐν Παρισίοις ἀπειλεῖται ἀπεργία ἀστυνομικῶν κλητῆρων, ἐὰν δὲν αὐξηθῇ ὁ μισθὸς ἐκάστου κατὰ ἑκατὸν φρ. τὸν μῆνα. Ἐδῶ ὅμως ἔχομεν ἀπεργίαν βουλευτῶν, τῶν κυρίων ἀντιπολιτευομένων μὴ ἐννοούντων νὰ συνέρχωνται τὸ πρῶτ. Μεταξὺ τῶσων νομοσχεδίων παρακαλοῦμεν τὴν κυβέρνησιν νὰ καθυποβάλλῃ καὶ ἐν περὶ πληρωμῆς ἐνὸς δύο ταλλήρων τὴν συνεδρίασιν εἰς ἑκάστον συμπολιτευόμενον, διὰ νὰ δουλεύουνε καὶ τὸ πρῶτ. Εἶναι ἐπὶ τέλους καὶ δίκαιον. Δὲν εἶναι Τάινερ, ὡς ἔλεγεν ὁ φίλος μας Πύργης περὶ ἐαυτοῦ, πρὶν διηρισθῇ πρόξενος.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Ταχυδρομείου ὑπὸ τὸν Βέλγον ὑπάλληλον καὶ τὸν δραστήριον διευθυντὴν βραίνει ταχύτατα καὶ πρακτικώτατα. Ἡ ὑπηρεσία ἀπλοποιεῖται ἡ τάξις ἐξαπλοῦται πανταχοῦ. Δωμάτια δύο καὶ τρία συνενοῦνται εἰς ἓν ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων ἐφαρμόζεται. Διηρέθῃ εἰς τέσσαρα μεγάλα τμήματα τὸ ταχυδρομεῖον τῶν ἐπιστολῶν. Ἐκάστος τῶν γραμματοκομιστῶν ἔχει τὴν θέσιν του. Μεταξὺ τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς παραδόσεως τῶν συστημένων ἡνοίχθῃ σύγκοινωνία. Ἐν γένει δὲ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν καὶ τοῦ νέου νομοσχεδίου, τὰ τοῦ ταχυδρομείου μας—τοῦ κεντρικοῦ τοῦλάχιστον—θ' ἀλλάξουν ὅψιν. Καὶ τότε ὁ Διευθυντὴς θὰ λάβῃ τὴν ράβδον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ θὰ περιέλθῃ τὰς ἐπαρχίας διὰ νὰ τὸν ἐννοήσουν καὶ ἐκεῖ οἱ κύριοι ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται, πολλὰκις ἄγροῖκοι χωρικοί, οἱ πλείστοι πλάσματα βουλευτικά, καὶ ἐννοεῖτε τί πλάσματα!

Ἐπειδὴ τὰ αἰγυπτιακὰ εἶναι τῆς μόδας, ὡς ἀνα-

τῆς πάτησα μιὰ δαγκονιά, ποὺ τῆς ἔκαμα τὸ μαγουλό τῆς κόκκινον σὰν τὸ φλουρί.

Τὴν εἶδες ἐσύ; νὰ τὴν δῶ κ' ἐγώ.

Ἐφυγε. Ἐγένετο ἄφαντος.

Ἀνεληθοῦσα ἐφόρεσε μαγουλίκα, ὅτι τάχα τῆς πονοῦσε τὸ δόντι, γιὰ νὰ μὴ δοῦν στὸ σπῆτι τῆς τὴ δαγκονιά.

Ἡ Ἀφροδίτη, ὅταν ἡ σκηνὴ ἐλάμβανε τέλος, εἶχε προκύψει τοῦ παραθύρου γελῶσα καὶ σιγαλῇ τῇ φωνῇ λέγουσα:

— Ἄλλοι ὁ λόγος κ' ἄλλοι τὸ θάμα.

Ἔστρεψα. Τὴν εἶδα. Ἐδάγκωσα τὸν δάκτυλόν μου, ἔτριξα τὰ δόντια μου καὶ ἀπῆλθον λέγων, βλοσυρὸν πρὸς αὐτὴν ρίπτων βλέμμα:

— Δὲν θὰ μοῦ πέσης στὰ χέρια; Τότε λογαριάζομεθα.

— Μὴ φᾶς!

— Ἀχ τί νὰ σοῦ κάνω...

— Ἀμ δέ!

Μὲ κορόϊδεσε, τὸ παληοκόριτσο, γιατί 'ταν στὰ ψηλᾶ.

(ἔπεται συνέχεις).

Ἡ ἀληθινὸς ἄνθρωπος

γράφωμεν ἐνταῦθα ἀνέχδοτόν τι κλητῆρος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενείου μας.

Διετάχθη οὗτος νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ προσαγάγῃ εἰς τὸ προξενεῖον κατηγορούμενόν τινα Ἕλληνα.

Τούτου ἀντιστάντος, ὁ κλητὴρ τὸν ἐφόνευσε καὶ ἄρας αὐτὸν ἐπ' ὄρου τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ προξενεῖον.

— Βρὲ γιγνίτι τὸν σκότωσες; ἐρωτᾷ ὁ πρᾶκτωρ.

— Ἀρ. δὲν ἐρχόταν ἄλλοιῶτικα, ἀπαντᾷ ὁ κλητῆρ.

Ἡ ἀστυνομία, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ὑγείας, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν δέον νὰ προσέξουν πολὺ εἰς τὰς ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεις. Μεταξὺ αὐτῶν δυνατὸν νὰ ᾖναι καὶ ἄεργοι καὶ λωποδύται καὶ κλέπται. Δὲν εἰναι ἀνάγκη ὅλοι νὰ συρρεύσουν εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Ἐὰν γίνῃ ἀληθινὴ ἐξοδος Αἰγυπτίων, τότε προσοχὴ νὰ μὴν προκαλέσωμεν ἐδῶ καμμίαν ἐπιδημίαν. Ἡ φιλανθρωπία δὲν λέγει ὅτι πρέπει νὰ τοὺς σώσωμεν ἀπὸ τὸ Αἰγυπτιακὸν φάσαγον ἵνα τοὺς παραδώσωμεν εἰς τὸ δρέπανον τοῦ τύφου.

Εὐγε! Ὁ Αἰὼν ἐξήγησε νὰ φέρῃ τὰ ἐρύθημα εἰς τὰς μητέρας αἵτινες κυλίουν τὰ μικρά των εἰς τὰ ὑπάρχοντα θεάτρα, ἀφικουῦσαι αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἀνκαυτικῆς ἀγκάλης τοῦ ὕπνου. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐρύθημα ἀπεπειρᾷτο νὰ ἀνταίχῃ ἐπὶ ἄλλου ἐρυθίματος; Κόκκινον ἐπὶ κόκκινον, τί θὰ γίνῃ; Διότι τοιαύτας ὑπὸ θέτομεν τὰς μητέρας ἐκείνας αἵτινες νηπιόθεν ἐθίζουν τοὺς καρπούς τῆς κοιλίας των—διότι βεβαίως δὲν εἰναι καρποὶ τῆς καρδίας των—εἰς τοὺς ὑστερικὸς φλόγγους τῆς Τραβιᾶσας καὶ τὰ ἀνακατώματα τῆς Νύχτας καὶ τῆς Μέρας! Ὁ «Αἰὼν» ἀναφέρεται εἰς τὰς μητέρας πιστεύομεν ὅτι θὰ τὰς εἴρῃ κωφάς. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τοὺς Γυναικονόμους· δυνάμειν νὰ ἐγκρατῶνται τοιοῦτους καὶ παρ' ἡμῖν; Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρωμεν τοιοῦτους; Νὰ διορίσωμεν τὸν Κλάδον; Ἡ κανένα ἀπ' ἐκείνους τοὺς γέροντας συνταγματάρχας, τὰ φουερὰ τσάκάλια; Ἐνθυνοῦμεθα τὴν κωμῶδιαν ἐν τῇ Ἀγορᾷ τοῦ Πάπρηγοπούλου· ἡ μήτηρ ἐμάλωνε μὲ τὸν σύζυγον διὰ χροὸν ἢ διὰ μεταξωτὰ· καὶ τὸ παιδί τῆς εἰς τὸν ἔσω θαλάμῳ ἐψυχορράγει ὅτε ἐτελείωσεν ἡ κουβέντα, εὐρέθῃ νεκρὸν. Τὴν σκηνὴν ἐκείνην τὴν ἐξελαθόμεν τότε ἐκ τῶν ἀπιθανωτέρων· τώρα τὴν νομίζομεν ἐκ τῶν πιθανωτέρων. Συμμεριζόμεθα ὅτι λέγει ὁ «Αἰὼν», ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν εἰς τὰ φάρμακά του. Θεωροῦμεν τὴν γενεὰν τῶν Ἀθιδῶν μας ἀδιόρθωτον· δὲν εἰναι πλέον γυναῖκες· εἰναι ἡ κοσμήματα ἡ Εὐμενίδες.

Ἡ εἰκὼν εἰς τὰ «Ὀλύμπια».

Ἐκ τῶν δύο βουλευτῶν Τζιβανπούλων ὁ εἰς; ὁ ὑπουργικὸς νομίζομεν.

Παριστάνετο ὁ **Μαῖουστ**. Καὶ ἐτελείωσεν. Ἐξῆλθον σχεδὸν ὅλοι οἱ θεαταί.

Ἔμεινε μόνος ὁ Τζιβανπούλος, ὅστις διήνυε τὸ πέμπτον στάδιον τοῦ ὕπνου του, ὅσαι δηλαδὴ καὶ αἱ πράξεις τοῦ **Μαῖουστ**.

Ἐδέησε νὰ μεσολαβήσῃ ἡ λεπίς ἐνός κλητῆρος, διὰ νὰ ἀποτελειώσῃ εἰς τὴν κλίνην του ὅτι ἤρχισεν εἰς τὸ θεάτρον.

Ὡστε δὲν θέλουν μόνον οἱ παῖδες τυμάζωμα δι' ἀστυνομικῶν κλητῆρων, ἀλλὰ καὶ οἱ παλῖμπαιδες.

Ἐνταῦθα δὲν ἐκτελεῖται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νόμου.

Ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ἀγρόπνου Διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου ὅτι ἐμπορὸς τις ἐκ τῶν τῆς πρωτεύουσας ἐλάμβανε ταῖς δαντέλαις του εἰς μικρὰ πακέτα μὲ διαφόρους διευθύνσεις διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἀντὶ διγμάτων. Καὶ ἀπέφυγεν οὕτω νὰ πληρώσῃ τὰ τελωνειακά. Ἀνακαλυφθεὶς καὶ παραπεμφθεὶς εἰς τὸν τελωνὴν ἐπλήρωσε τέλος **220** δραχμῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἔχανε τὸ πτωχὸν δημόσιον. Προτίθετομεν ἄλλους ἐμπόρους νὰ φέρουν καὶ μεταξωτὰ ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον. Δὲν καταλαμβάνομεν ὅμως διατί, ἀφοῦ ἐφωράθῃ καταχρώμενος νὰ μὴ πληρώσῃ διπλοῦν, ἀλλὰ ἀπλοῦν τέλος;

Ἐνταῦθα δὲν ἐκτελεῖται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νόμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξέπεμπον εἰς θάνατον στρατιῶται μὲν ἓνα ὁραπέτην ἐκ τῶν πολιτικῶν φυλακῶν Τριγγέτα, χωροφύλακες δὲ ἓνα λειποτάκτην 40 καθ' ἐνός! Δέκα ὤρμησαν κατὰ τοῦ πρώτου, διότι φαίνεται οἱ γενναῖοι γνωρίζοντες ὅτι τὸ θῆμα των ἦτον ὀφειλέτης καὶ ὅτι ὅλοι οἱ ὀφειλῆται συνήθως ἐκ τῆς πείνας εἰναι ἀδύνατοι, ἐνόμισαν ἐπαρκεῖς τὰς δυνάμεις των καὶ τὸν ἀπετελείωσαν, μετ' ὀλίγον δὲ, κατὰ τὰς προφητικὰς προρρήσεις τῶν γενναίων, ἐξέπνευσεν. Ἀλλ' ἡ γενναία χωροφυλακὴ εἶχε νὰ κόμῃ μὲ στρατιώτην λειποτάκτην, ἔχοντα ἐπομένως δυνάμεις τετραπλασιασὰς τῶν τοῦ ὀφειλέτου. Καὶ ἐπειδὴ τὸ τεσσάρων ἐπὶ δέκα σαρκεντα, τσσαρῖμοι χωροφύλακες ἐξῆλθον πρὸς καταδίωξιν τοῦ ἐνός. Καὶ ὅταν τὸν συνέλαβον, καὶ οἱ τεσσαράκοντα, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ κ. Δ. Ζαφειροπούλου, ἤρχισαν νὰ παλαίωσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι μὲν διὰ τῶν κοντακίων, ἄλλοι διὰ γυμνῶν ξιφῶν, ἄλλοι διὰ τῶν κολεῶν, οἱ δὲ καὶ διὰ γρόνθων τὸν ἔφεραν μισοτελειωμένον εἰς τὸν στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς. Ἐκεῖ δὲ, βεβαίως ὑπὸ τὴν κρυφὴν χαρὰν μοιράρχων, ἀντιμοιράρχων, ἐνωμοταρχῶν πεπολιτισμένων καὶ πτυχιούχων, τοῦ ἀπετελείωσαν τὸν λογαριασμὸν τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ αἵματος.

Αὐτὰ δὲν τελοῦνται οὔτε ὑπὸ Βαλτινόν, οὔτε ὑπὸ Γρίβαν, ἀλλ' ὑπὸ πολιτικὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, καθ' ἣν ὥραν ὁμιλεῖ οὗτος ἀπὸ τοῦ βήματος περὶ προσεγγίσεως τῆς σιγμῆς τῆς ἐνεργείας καὶ προσκαλεῖ τὴν νεολαίαν τῆς πατρίδος νὰ τρέξῃ πάλιν καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὰ κοντάκια τῶν χωροφυλάκων καὶ τὰ ραπίσματα τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν. Καὶ δὲν πᾶνε καλλίτερα νὰ ταχθῶσιν ὑπὸ τὸν Ἀραμπὴ βέην ἐν Αἰγύπτῳ, νὰ ὑπηρετήσουν τὴν ἀνάστασιν τῶν Φελλάχων, παρὰ νὰ περιμένουν ἀνάστασιν νεκρῶν ἀπὸ τὸν κ. Τρικουπὴν, ἀφοῦ σκοτωθῶν ἀπὸ τοὺς χωροφύλακας του.

Κύριε Τρικουπὴ ἐφόνευσες ἄνθρωπον. Καὶ τὸν ἐφόνευσες δῖς! Ἀπαξ, διότι εἶχες τὴν δύναμιν ὡς ὁ μᾶλλον πεπολιτισμένος τῶν πολιτευομένων νὰ καταργήσῃ τὸν περὶ προσωπικῆς κρατήσεως νόμον, ἀφοῦ τὸν ἔχουν καταργημένον τὰ πλεῖστα τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν. Καὶ δῖς τὸν ἐφόνευσες—τὴν φορὰν αὐτὴν τελειωτικῶς—ἐπιτρέπων εἰς τὰ ὄργανά σου νὰ φονεύουν πολίτας. Καὶ ἂν δὲν ἀπέθανεν ἀκόμη ὁ ὑπὸ σάραντα χωροφυλάκων δαρεῖς, θ' ἀποθάνῃ βεβαίως ἀργὰ ἢ ὀγλίγωρα ἢ θὰ πτύσῃ αἷμα ἢ θὰ μείνῃ ἀκρωτηριασμένος. Ὡστε κύριε πρωθυ-

πουργέ, πήγαινε να πλύνης τὰς χεῖράς σου· στήζουν αἷμα πολιτῶν.

Εἶσαι λοιπὸν καὶ σὺ προσωποδόφος πολιτικός· μὰς ὁμιλεῖς ὅτι κυβερνᾷς τὴν πόλιν, ἐνῶ μὰς κυβερνοῦν τὰ ἄτιμα πλάσματα σου, τὰ μαζώματα τῶν κατέργων, τὰ ὅποια διὰ τοῦ νόμου σου ἐτάξες χωροφύλακας. Μὰς ὁμιλεῖς περὶ συστήματος, καὶ ἔπειτα συνδυάζεις δύο πράγματα τὰ ὅποια δὲν συνδυάζονται, σύνταγμα καὶ χωροφυλακὴν. Ἐν ἐκ τῶν δύο ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ κρατήσῃ· ἢ κάτω τὸ Σύνταγμα ἢ κάτω ἡ χωροφυλακὴ. Ἀλλὰ σὺ φαίνεται στέργεις μὲν τὸ Σύνταγμα διὰ νὰ εἶσαι πρωθυπουργός, στέργεις δὲ καὶ τὴν χωροφυλακὴν διὰ νὰ σκοτόνης ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μερικοὺς πολίτας.

Τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὀλισθαίνει ἀπὸ τὰς χεῖράς σου. Ἐὰν ἐμελλες νὰ τὸ κρατήσῃς ὅπως τὸ ἐκράτει ὁ Βαλτινός ἢ ὁ Πετιμεζᾶς ἢ ὁ Μαυρομιχάλης, ἐντροπή! Αὐτοὶ τοῦλάχιστον ἔχουν τὰς ἰδέας τῆς στρατοκρατίας· αὐτὰ τὰ πράγματα, ξύλο, ρόνοι, πληγαί, σαράντα καθ' ἑνός, ὀγδόντα κατὰ μισοῦ, τὰ ἔχουν διὰ μικρὰ πράγματα, διὰ χωράτα, διὰ παλληκαριστάς, διὰ νὰ γελοῦν.

Τιμωτάτα θὰ πράξῃς, ἐὰν τὸ χαρτοφυλάκιον, ὅπερ σὲ καταισχύνει, τὸ ἐμπιστευθῇς εἰς ἕνα χωροφύλακα, σὲ κἀνένα μάλιστα Ἀράπη χωροφύλακα, διότι καὶ Ἀράπιδες κατέταξες εἰς τὸ ἐντιμὸν αὐτὸ σῶμα, καὶ ἀφοῦ οἱ Ἀράπιδες ἀπεδείχθησαν ὅτι εἶναι οἱ καλλίτεροι σφαγεῖς. Μάλιστα, ἀνάδειξε ὑπουργὸν τὸν ἀχρεϊέστερον ἐξ ὅλων τῶν χωροφυλάκων. Ὁ νέος συνάδελφος θὰ σᾶς κάμῃ εἰς ὅλους τιμὴν.

ΝΥΚΤΕΣ

Τί νύκτες εἶναι τούται; ἐδῶ πέρα!

ἄκου γράν κάσες, φλάουτα, βιολιά,

ἄκου ῥωμάντσες, ἔρωτες, φιλιὰ,

ἄκου ζουρνάδες, τούμπανα, φλογέρα!

Γαυγίζουνε ἀδέσποτα σκυλιὰ,

ἀρχίζουν τὸ Κουάξ καὶ οἱ βαθρακοί,

καὶ γάδαρος τενόρος παρκεῖ

μὲ τὴ φωνή του σχίζει τὸν ἄερα.

Στὰ ἄντρα τῶν Νυμφῶν, στοὺς Ποσειδῶνες,

παντοῦ τραγοῦδι, μέθη, σαμπαί . . .

νομίζεις πῶς κουνοῦν ἀπ' τὴ βουή

καὶ τοῦ Διὸς ἡ ἔρημικὸς κολώναις.

Τί κίνησις, τί κέφι, τί ζωή!

Ρουκέταις εἰς τοῦ Τσόχα καὶ σκηναῖς,

ὀρχήστραις τοῦ Λαμπρούνια καὶ φωναῖς,

βαρύτονοι, τενόροι, πιμαδόνας.

Ἄκου ἐδῶ: Ἀμέτωπος . . . μὰλ' πιτσούνια!

ἄκου ἐκεῖ: καφὲ βαρύ γλυκίό!

Τί ἄμαξες, τί κάρρα τί κακό!

μὰ καὶ τί σκόνη μέσα στὰ ρουθούνια.

Ὡ! θέαμα ἀλήθεια μαγικό!

Γιὰ ἄκου: τέγνε τέγνε . . ὦ! νά! νά!

καὶ ὁ ἵπποσιδηρόδρομος περνᾷ

μὲ σφύριγμα, μὲ κρότο, μὲ κουδούνια.

Κλαῖνε μωρὰ παιδιὰ μὲ παραμάναις,

ἡ Πλάκα ὅλη βγαίνει 'στὴ δροσιὰ,

βλαστήματα, κλάψα, μάλλωμα, βρισιὰ,

ξεφωνητὸ καὶ θούριοι παιᾶνες!

Μὰ μὲς' σ' αὐτὴ τὴν κοσμοχλασιὰ

δὲν λείπει ἄλλο τίποτα θαρρῶ,

παρὰ ν' ἀρχίσουν μ' ἦχο σοβαρὸ

καὶ ὅλαις μαζὶ ἡ Ρούσικαις καμπάναις.

Souris.

ΑΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΣΦΑΓΑΙ

(Εκ σημειώσεων ἐπιβατῶν).

Δύο δρόμους κυρίως τῆς Ἀλεξανδρείας αἱ σφαγαὶ ἔχρουν μὲ τὸ αἷμα Εὐρωπαίων καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ Ἑλλήνων. Τὴν ὁδὸν Καλογραίων καὶ τὴν ὁδὸν Ζαπτιάς, (ἡτοὶ ἀστυνομίας.) Ἡ πρώτη ὁδὸς εἶναι μᾶλλον εὐρωπαϊκὸν κέντρον καὶ συνέχεται μὲ τὴν μεγάλην πλατεῖαν Προξένων (Piazza dei Consoli). Κατὰ τινὰς τὸ σύνθημα ἐδόθη ἐκ τῆς πρώτης ὁδοῦ, ἠκολούθησε δὲ ἡ δευτέρα· κατ' ἄλλους ταυτόχρονως ἤρχισεν ἡ προσβολὴ τῶν Εὐρωπαίων καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ σημεία.

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς ῥήξεως μεταξύ Μελιταίου καὶ ὀνηλάτου Ἀραβος, τοῦ μὲν δίδοντος 5 γρόσια, τὴν συνήθη τιμὴν, τοῦ δὲ ζητούντο, δεκαπέντε, φαίνεται νὰ ἐχρησίμευσεν ὡς ἀπλὴ ἀφορμή. Τὸ δὲ κίνημα ἦτο βεβαιότατα προσεχδιασμένον. Διότι διὰ μιᾶς ἐφάνησαν εἰς τὰς δύο αὐτὰς ὁδοὺς χίλια περίπου ῥόπαλα εἰς χεῖρας τῶν Ἀράβων, ῥόπαλα τὰ ὅποια ἐφαίνοντο διὰ χειρὸς ξυλουργοῦ καινουργῇ κατασκευασθέντα.

Ἀλλὰ τὰς σφαγὰς δὲν τὰς κατίπραξαν μόνον Ἀραβὰς, ἀλλὰ καὶ στρατιῶται, δολίως μεσολαβοῦντες. Ἐνῶ οἱ πρῶτοι ἤρχιζον δέκα περίπου καθ' ἑνὸς εὐρωπαίου, ὡς οἱ ἡμέτεροι στρατιῶται καθ' ἑνὸς Ἑλλήνος καὶ οἱ ἡμέτεροι χωροφύλακες καθ' ἑνὸς στρατιώτου Ἑλλήνος, οἱ στρατιῶται δὴθεν παρενέβαινον διὰ νὰ μεσολαβήσουν καὶ ἡ τὸν ἐλόγχιζον ἐν τῇ μεσολαβήσει ἐκείνη μὲ τρόπον ἡ τὸν ὠδήγουν εἰς τὴν Ζαπτίαν, εἰς τὸ Κρατητήριον τοῦ κ. Κοσσονάκου τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἐκεῖ τὸν ἐκράτουν μὰλ' γιὰ πάντα.

Τὸν κ. Ραγκαβὴν προσέβαλον οἱ ῥοπαλοφόροι εἰς τὴν Πλατεῖαν τῶν Προξένων, ὅπου μετέβη ὡς ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος νὰ ᾗ τὰ συμβαίνοντα. Θὰ τὸν ἀπετελείωναν δὲ, ἐὰν δὲν τῷ ἐχρητίμευσεν ἡ ἐλληνικὴ ὠκυποδιά του.

Εἰς τὴν πλατεῖαν αὐτὴν ἔσυραν οἱ Ἀραβες πτώματα Εὐρωπαίων, δεμένα μὲ σχοινιά καὶ τὰ περιέφερον πρὸς ἐμπαιγμόν. Καὶ ἔπειτα ἤρχισε ἡ διαρπαγὴ τῶν καταστημάτων, ὅπου δὲν ἄφισαν οὔτε καρφίτσας.

Εὐτυχῶς δὲν διέρρηξαν καὶ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν· τοὺς ἐν τοῖς παραθύροις μόνον ἠπεύλουν διὰ χειρονομίων καὶ ἀγρίων κραυγῶν ὅτι θὰ τοὺς σφάζουν.